

200705704/1.

Datum uitspraak: 26 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
appellante,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/5820 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Utrecht, van 13 juli 2007 in het geding tussen:

en

appellante.

1. Procesverloop

Bij besluit van 1 februari 2007 heeft appellante (hierna: het Coa) de verstrekkingen aan (hierna: de vreemdeling) op de voet van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (hierna: de Rva 2005) beëindigd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 13 juli 2007, verzonden op 16 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard en dat besluit vernietigd. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft het Coa bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 10 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Ingevolge artikel 44, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) heeft de verlening van de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, bedoeld in artikel 28, die rechtmatig verblijf inhoudt, van rechtswege tot gevolg de beëindiging van de verstrekkingen voorzien bij of krachtens de Wet Centraal Orgaan opvang asielzoekers (hierna: de Wet COa) of een ander wettelijk voorschrift dat soortgelijke verstrekkingen regelt. De verstrekkingen worden beëindigd op de wijze voorzien bij of krachtens de Wet COa of in het andere wettelijk voorschrift en binnen de daartoe gestelde termijn.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet COa is het onder meer belast met de materiële en immateriële opvang van asielzoekers.

Ingevolge artikel 12, van de Wet COa kan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (ten tijde van belang: de minister van Justitie) regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen, als bedoeld in artikel 3 van die wet.

De Rva 2005 strekt ter uitvoering van artikel 12 van de Wet COa.

Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Rva 2005 draagt het COa zorg voor de centrale opvang van asielzoekers door erin te voorzien dat hen opvang wordt geboden in een opvangvoorziening.

Ingevolge artikel 3, derde lid, aanhef en onder c, van de Rva 2005 worden met de in het tweede lid van dat artikel bedoelde categorieën asielzoekers aan wie opvang wordt geboden gelijkgesteld de vreemdeling aan wie de verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 14 en 28 van de Vw 2000 is verleend en die, met inachtneming van artikel 12 van de Rva 2005, reeds in de centrale opvang verblijft in afwachting van het betrekken van woonruimte in een gemeente.

Ingevolge artikel 12, eerste lid, van de Rva 2005 krijgt de asielzoeker

aan wie een verblijfsvergunning is verleend en die in afwachting is van het betrekken van woonruimte in een gemeente de verstrekkingen, bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Rva 2005, aangeboden indien het COa hiermee heeft ingestemd.

Ingevolge artikel 7, eerste lid, aanhef en onder a, van de Rva 2005 eindigt het recht op opvang indien het een asielzoeker betreft aan wie een verblijfsvergunning is verleend: op de dag waarop naar het oordeel van het COa passende huisvesting buiten de opvangvoorziening kan worden gerealiseerd.

2.2. Bij besluit van 26 oktober 2006 is de vreemdeling een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend. Bij brief van 21 november 2006 heeft het COa de vreemdeling te kennen gegeven dat haar eenmalig passende huisvesting zal worden aangeboden en dat, indien zij die weigert, de verstrekkingen in het kader van de Rva 2005 zullen worden beëindigd.

Het besluit van 1 februari 2007 is gegrond op de weigering van de vreemdeling de aangeboden woonruimte te aanvaarden.

2.3. Bij de vaststelling of sprake is van passende huisvesting houdt het COa in verband met de heersende woningschaarste geen rekening met persoonlijke woonwensen van de te huisvesten vreemdelingen. Alleen indien er bijzondere omstandigheden zijn in de huisvestingssfeer, houdt het rekening met de door een vreemdeling opgegeven indicaties. Hierbij wordt gedacht aan een medische indicatie voor een bepaalde gemeente of woonruimte, het hebben van werk in een bepaalde gemeente, het volgen van een opleiding in een bepaalde gemeente of de aanwezigheid van eerstegraads familieleden in een bepaalde gemeente. Indien sprake is van één of meer bijzondere omstandigheden, wordt de desbetreffende vreemdeling in of in de buurt van de betrokken gemeente geplaatst, waarbij een straal van maximaal vijftig kilometer als grens wordt aangehouden.

2.4. In de grieven 1 en 2 klaagt het COa - samengevat weergegeven - dat de rechtbank door bij de beoordeling van de vraag of de door het COa aan de vreemdeling aangeboden woning als passende huisvesting kan worden aangeduid de psychische klachten van de vreemdeling in aanmerking te nemen en uit te gaan van de feitelijke afstand van de aangeboden woning tot de woningen van de familie van de vreemdeling, heeft miskend dat het woningaanbod aan de vreemdeling in overeenstemming is met het ter zake gevoerde beleid.

2.5. De grieven slagen. Bij het aanbieden van passende woonruimte wordt door het COa geen rekening gehouden met persoonlijke woonwensen van de te huisvesten vreemdelingen. Alleen indien sprake is van bijzondere omstandigheden in de huisvestingssfeer houdt het COa rekening met de door de te huisvesten persoon opgegeven indicaties. Op het daarvoor bestemde formulier, het zogenoemde B6-formulier, heeft de vreemdeling op 23 november 2006 aangegeven dat zij familie in de eerste graad in de gemeente Arnhem heeft en in verband daarmee verzocht om plaatsing in die gemeente dan wel regio. Op dat formulier staat tevens vermeld dat na het uitreiken van een plaatsingsbrief geen wijzigingen van de indicaties meer

worden geaccepteerd. Rekening houdend met de door de vreemdeling opgegeven indicatie heeft het COa haar woonruimte aangeboden binnen een straal van vijftig kilometer rondom de gemeente , te weten in de gemeente . Aldus heeft het COa de vreemdeling in overeenstemming met het ter zake gevoerde beleid passende woonruimte aangeboden.

Het COa is hierbij, anders dan de rechtbank die is uitgegaan van de feitelijke afstand tussen de woningen van de familie van de vreemdeling in en de aangeboden woonruimte in conform evenbedoeld beleid uitgegaan van een straal van maximaal 50 kilometer rondom de gemeente . Nu de gemeente op ongeveer 47 kilometer van de gemeente ligt, is in dit opzicht sprake van passende woonruimte.

Ten aanzien van de overweging van de rechtbank dat - samengevat weergegeven - het COa reeds jaren op de hoogte geweest moest zijn van de psychische klachten van de vreemdeling, wijst de Afdeling erop dat, wat daar ook van zij, de vreemdeling deze klachten niet op bovenbedoeld B6-formulier heeft vermeld. Eerst tijdens het woningweigeringsgesprek van 24 januari 2007 en in beroep, derhalve nadat haar bij brief van 20 januari 2007 woonruimte is aangeboden, heeft de vreemdeling haar psychische klachten naar voren gebracht en ter onderbouwing daarvan medische documenten overgelegd. Het COa heeft hiermee dan ook geen rekening kunnen houden bij het aanbod van woonruimte van 20 januari 2007. In het besluit van 1 februari 2007 is het COa in voldoende mate ingegaan op de door de vreemdeling naar voren gebrachte argumenten voor het weigeren van de aangeboden woonruimte, te weten dat zij gedurende de behandeling van haar psychische klachten is aangewezen op mantelzorg van familie in de eerste graad in . In dat verband heeft het COa deugdelijk gemotiveerd dat het hiermee rekening heeft gehouden bij het aanbod van woonruimte aan de vreemdeling binnen een straal van 50 kilometer rondom de gemeente . Gelet hierop bestaat geen grond voor het oordeel dat het COa de aangeboden woonruimte niet in redelijkheid passend heeft kunnen achten.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 1 februari 2007 van het COa beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.6.1. In eerste aanleg heeft de vreemdeling betoogd dat het COa in het besluit van 1 februari 2007 ten onrechte voorbij is gegaan aan artikel 3, eerste lid, en artikel 27 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (hierna: het Verdrag).

Dit betoog leidt niet tot het daarmee beoogde doel. De uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 22 mei 2006, kenmerk 05/27225 (JV 2006/262), waarnaar de vreemdeling in dit verband heeft verwezen, is bij uitspraak van de Afdeling van 15 februari 2007 in zaak nr. 200604499/1 (JV 2007/144) vernietigd. In deze uitspraak heeft de Afdeling herhaald dat de in artikel 3, eerste lid, noch artikel 27 van het Verdrag neergelegde bepaling een norm bevat, die gelet op haar formulering, vatbaar is voor rechtstreekse toepassing door de rechter,

aangezien zij niet voldoende concreet is voor zodanige toepassing en derhalve nadere uitwerking behoeft in nationale wet- en regelgeving. De uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 27 juni 2006 in zaak nr. C-540/03 (JV 2006/13), waarnaar de vreemdeling heeft verwezen, baat haar evenmin, nu deze uitspraak geen betrekking heeft op evenvermelde verdragsbepalingen.

2.6.2. Het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 1 februari 2007 van het COa is ongegrond.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, van 13 juli 2007 in zaak nr. 07/5820;
- III. verklaart het bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. D. Roemers en mr. P.B.M.J. van der Beek-Gillesen, Leden, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

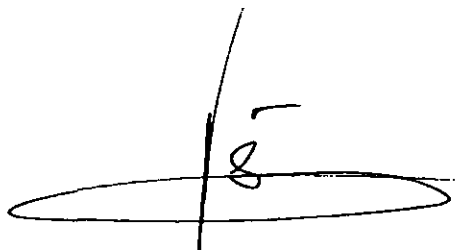
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 26 november 2007

408.

Verzonden: 26 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Centraal Bureau

datum
ons kenmerk
onderwerp
inlichtingen bij
aankomstnummer
fax
bijlage(n)
uw brief

1 februari 2007
BIZ/SL/06n.000336
Woningweigering
S.P. Leeuwia
070 - 3727 243
070 - 3727 272

Sir Winston Churchilllaan 3,
2536 SL Rijswijk
postbus 3002
2500 AE Rijswijk
telefoon 070 372 70 00

Geachte familie,

Er is u een woningaanbod gedaan in de gemeente _____ op het adres _____
U heeft echter geweigerd de u aangeboden woning te betrekken en u heeft het huurcontract niet getekend.

In een schrijven van 21 november 2006 (aankondiging beëindiging opvang) is duidelijk aangegeven dat, indien u deze passende huisvesting weigert, het COA de verstrekkingen in het kader van de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) zal beëindigen.

Naar aanleiding van uw weigering van voornoemde huisvesting bent u op 24 januari 2007 in de gelegenheid gesteld te worden gehoord omtrent uw weigering de aangeboden woonruimte te betrekken. Hierbij heeft u aangegeven dat u aangewezen bent op mantelzorg van eerste graads familie in _____ tijdens uw lange en duurzame behandeling in de _____ in _____ en _____ U kan niet zelfstandig in een andere gemeente wonen vanwege de opvang van schoolgaande kinderen. Tevens heeft u aangegeven dat u het onverantwoord vindt om met twee kinderen in de wintertijd op straat gezet te worden. U bent een eenoudergezin met twee kinderen die de zorg en aandacht van de familie in _____ nodig heeft.

Correspondentie omtrent
deze brief wordt verzonden
verantwoord van de dienst en
het kenmerk van deze brief

Hieromtrent overweeg ik het volgende. Bij een aanbod van woonruimte door het COA aan in de centrale opvang verblijvende verblijfsgechtigden gaat het COA uit van passende woonruimte. Het COA kan gezien de hier te lande heersende woningschaarste bij het aanbieden van woonruimte geen rekening houden met de persoonlijke woonwensen van de te huisvesten personen. Alleen indien er sprake is van bijzondere omstandigheden in de huisvestingsfeer houdt het COA rekening met de door u opgegeven indicaties. Het gaat hier om de volgende indicaties:

- het ondergaan van een specifieke niet over te dragen medische behandeling in een gemeente;
- het hebben van werk in een bepaalde gemeente;
- het volgen van een specifieke opleiding in een bepaalde gemeente; of
- de aanwezigheid van 1^e grandafamilieleden in een bepaalde gemeente.

Indien er sprake is van een indicatie zal de vergunninghouder binnen een straal van 50 km binnen de desbetreffende gemeente worden geplaatst. U heeft op het bijlage 6-formulier aangegeven dat er sprake is van een indicatie; betrokkene heeft regulier gehuisveste familie in de eerste graad in de gemeente. Dit betekent dat het COA gehouden is u te bemiddelen naar woonruimte in een straal van 50 km rondom de gemeente. Door u een woningaanbod in de gemeente te doen, heeft het COA rekening gehouden met de omstandigheid dat u regulier gehuisveste familie in de eerste graad in de gemeente heeft. De gemeente ligt immers op ongeveer 47 km afstand van de gemeente en valt derhalve binnen de 50 km grens. De u aangeboden woning is in dit opzicht dan ook passend. Het door u gestelde, dat u niet zelfstandig in een andere gemeente wil wonen vanwege de opvang van uw schoolgaande kinderen is geen omstandigheid waarmee het COA rekening houdt bij het doen van een woningaanbod. Dit argument is immers geen bijzondere indicatie waar het COA bij bemiddeling rekening mee houdt. Tevens heeft u aangegeven dat u het onverantwoord vindt om met twee kinderen in de wintertijd op straat gezet te worden. Hieromtrent merk ik het volgende op. Het COA heeft u een eenmalig passend woningaanbod gedaan hetgeen u kunt accepteren. Het weigeren van de woning en de mogelijke consequenties die daaruit voortvloeien is uw eigen keuze en komen dan ook voor ook voor eigen rekening en risico. Overigens staat en stond het u vrij om zelfstandig woonruimte te zoeken.

Het door u gestelde laat dan ook onverlet dat het COA u passende woonruimte heeft aangeboden en aldus de opvangvoorzieningen dienen te eindigen.

Ik ben dan ook van mening dat de woonruimte te passend is voor u, en ik meen dat u deze woning ten onrechte weigert. Ik wil u er wel op wijzen, dat het u vrij staat vanuit de woning te zoeken naar woonruimte welke beter aan uw persoonlijke wensen en verwachtingen voldoet.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Er zijn het COA derhalve naar aanleiding van de door u naar voren gebrachte gronden geen feiten en omstandigheden gebleken die tot heroverweging omtrent de u aangeboden woning moeten leiden.

Derhalve worden uw Rva-versakkingen op grond van artikel 7, eerste lid, sub a van de Rva 2005 per heden beëindigd. Dit houdt in dat u de Terugkeerlocatie Winterswijk, alwaar u thans verblijft, met onmiddellijke ingang dient te verlaten en dat u tevens niet in enig ander centrum kunt verblijven. Indien u weigert het centrum te verlaten, handelt u daarmee jegens het COA onrechtmatig. In dat geval zal het COA zich tot de civiele rechter wenden teneinde u te laten ontruimen. Derhalve stel ik u reeds nu voor alsdan aansprakelijk voor alle schade die het COA ten gevolge van uw onrechtmatig handelen lijdt en nog zal lijden.

U kunt tegen deze beslissing binnen 4 weken na de dag van verzending beroep aantekenen bij de Vreemdelingenkamer van de Rechtbank te 's-Gravenhage. Het beroepschrift dient u te richten aan:

Centraal Inschrijfbureau Vreemdelingenzaken (CIV)
Postbus 1601
2003 BR Haarlem

Hoogachtend,

Het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers,
namens deze,
de algemeen directeur,
namens deze,

De heer mr. R. van Duffelen
Senior Bedrijfsjurist directie Beleid en Juridische Zaken

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittinghoudende te Utrecht
Sector bestuursrecht

zaaknummers: AWB 07/5820 COA (beroepszaak)
AWB 07/5821 COA (voorlopige voorziening)

uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 13 juli 2007

inzake

geboren op van Turkse nationaliteit,
eiseres/verzoekster,
gemachtigde: mr. P.P.M. Mol, advocaat te Amersfoort,

tegen een besluit van

het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers (COA), verweerder,
gemachtigde: mr. S.F. Leeuwin, werkzaam bij de Afdeling Juridische Zaken van het COA te
Rijswijk.

Inleiding

1.1 Bij besluit van 1 februari 2007 heeft verweerder de aan eiseres/verzoekster (hierna: eiseres) verleende verstrekkingen ingevolge de Regeling verstrekkingen asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen 2005 (Rva 2005) formeel beëindigd. Eiseres heeft hiertegen op 7 februari 2007 beroep ingesteld.

1.2 Eiseres heeft de rechtbank verzocht bij wijze van voorlopige voorziening te bepalen dat verweerder met onmiddellijke ingang en met terugwerkende kracht tot 1 februari 2007 overgaat tot hervatting van de verstrekkingen in het kader van de Rva 2005.

1.3 Het geding is behandeld ter zitting van 16 mei 2007, waar eiseres in persoon is verschenen. Eiseres en verweerder hebben ter zitting bij monde van hun gemachtigden hun standpunten toegelicht.

Overwegingen

Ten aanzien van het beroep

2.1 In geschil is of verweerder de aan eiseres verleende verstrekkingen op goede gronden heeft beëindigd.

2.2 Verweerder heeft de bestreden beslissing, welke betrekking heeft op eiseres en haar gezin, voor zover hier van belang en samengevat, doen steunen op de volgende overwegingen. Eiseres heeft ten onrechte een passende woonruimte geweigerd. Op het bijlage 6-formulier heeft eiseres ingevuld dat er sprake is van een indicatie, te weten dat zij regulier gehuisveste familie in de eerste graad heeft in de gemeente . Door eiseres een woningaanbod in de gemeente te doen, heeft verweerder rekening gehouden met deze omstandigheid. De

zaaknummer: AWB 07/5820 COA

AWB 07/5821 COA (voorlopige voorziening)

blad 2

gemeente ligt immers op ongeveer 47 kilometer afstand van de gemeente en valt derhalve binnen de 50 kilometer grens, die verweerder hanteert. Verweerder houdt geen rekening met de omstandigheid dat eiseres niet zelfstandig in een andere gemeente wil wonen vanwege de opvang van haar schoolgaande kinderen. Het weigeren van de woonruimte is de eigen keuze van eiseres en de mogelijke consequenties die daaruit voortvloeien komen volgens verweerder dan ook voor haar eigen rekening en risico. Verweerder heeft er tevens op gewezen dat het eiseres vrij staat vanuit de woning in te zoeken naar woonruimte die beter aan haar persoonlijke wensen en verwachtingen voldoet.

2.3 Eiseres bestrijdt dit besluit en heeft daartegen aangevoerd dat zij afhankelijk is van eerstegraads familie in Arnhem en om die reden is aangewezen op woonruimte in . Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat, zolang er in deze gemeente voor haar geen woonruimte is, van haar redelijkerwijs niet kan worden verlangd dat zij de huidige opvang verlaat. Zij heeft gesteld dat verweerder op grond van alle feiten en omstandigheden in redelijkheid niet tot het oordeel heeft kunnen komen dat de aangeboden woning 'passende huisvesting' in de zin van artikel 7, eerste lid, onder a, Rva 2005 betreft. De beëindiging van de aan haar verleende verstrekkingen acht eiseres dan ook onrechtmatig. Eiseres heeft hiertoe naar een aantal door haar overgelegde stukken verwezen. Voorts heeft eiseres gesteld dat het bestreden besluit voor haar en haar kinderen gevolgen heeft die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen, als bedoeld in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Ten slotte heeft eiseres een beroep gedaan op de artikelen 3 en 27 van het Verdrag inzake de rechten van het kind (IVRK).

2.4 Ingevolge artikel 3, eerste lid, van de Wet Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (Wet COA) is het COA belast met de opvang van asielzoekers. Ingevolge artikel 12 Wet COA kan de Minister regels stellen met betrekking tot verstrekkingen aan asielzoekers en andere categorieën vreemdelingen als bedoeld in artikel 3, tweede lid, Wet COA. De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie heeft van deze bevoegdheid gebruik gemaakt door de vaststelling bij ministerieel besluit van 26 januari 2005 (Stcrt.3 februari 2005, nr. 24, pag. 17), van de Rva 2005.

2.5 De Rva 2005 voorziet in de opvang van asielzoekers die niet beschikken over voldoende middelen om in de noodzakelijke kosten van het bestaan te voorzien. De opvang omvat de in artikel 9, eerste lid, Rva 2005, genoemde verstrekkingen, waaronder zijn begrepen onderdak, een wekelijkse financiële toelage, een eenmalige bijdrage aan kleedgeld, recreatieve en educatieve activiteiten, de dekking van de kosten van medische verstrekkingen overeenkomstig een daartoe te treffen ziektekostenregeling, een verzekering tegen de financiële gevolgen van wettelijke aansprakelijkheid en betaling van buitengewone kosten.

2.6 In artikel 7, eerste lid, aanhef en onder a, Rva 2005 is neergelegd dat het recht op opvang eindigt indien aan een asielzoeker een verblijfsvergunning is verleend. Het recht op opvang eindigt in dit geval op de dag waarop naar het oordeel van het COA passende huisvesting buiten de opvangvoorziening kan worden gerealiseerd.

De rechtbank overweegt als volgt.

2.7 Uit de gedingstukken blijkt, voor zover hier van belang, het volgende. Aan eiseres is bij beschikking van 26 oktober 2006 een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking 'verblijf conform beschikking Minister', met een geldigheidsduur van 11

zaaknummer: AWB 07/5820 COA

AWB 07/5821 COA (voorlopige voorziening)

blad 3

oktober 2006 tot 11 oktober 2007. Hierop volgend is aan eiseres bij brief van 21 november 2006 meegedeeld dat zij in aanmerking komt voor huisvesting in een gemeente. Op 23 november 2006 heeft eiseres een formulier ten behoeve van huisvesting vergunninghouders (een B6 formulier) ondertekend. Bij schrijven van 20 januari 2007 is aan het AZC Arnhem-Zuid bevestigd dat aan eiseres een woningaanbod is gedaan voor een woning in . Eiseres heeft dit aanbod niet geaccepteerd. Uit het verslag van het eerste gesprek woningweigering van 24 januari 2007 blijkt dat eiseres de woning heeft geweigerd omdat zij is aangewezen op de mantelzorg van eerstegraads familie in . tijdens haar lange en duurzame behandeling in de . in en . Eiseres kan niet zelfstandig in een andere gemeente wonen vanwege de opvang van haar schoolgaande, minderjarige kinderen. Ten gevolge van deze weigering heeft verweerder bij beschikking van 1 februari 2007 de verstrekkingen in de zin van de Rva 2005 beëindigd.

2.8 Met betrekking tot de vraag of de door verweerder aan eiseres aangeboden woning kan worden aangeduid als passende huisvesting overweegt de rechtbank als volgt. Verweerder heeft aangegeven dat het beleid met betrekking tot woningaanbod inhoudt dat op het zogenoemde B6 formulier kan worden ingevuld of er een indicatie bestaat voor een bepaalde gemeente. Als dit het geval is, wordt betrokkene binnen een straal van 50 kilometer van deze gemeente een woning aangeboden. De rechtbank acht het hierboven omschreven beleid niet onredelijk. De rechtbank stelt voorts vast dat eiseres op het B6 formulier heeft ingevuld dat er sprake is van een indicatie, namelijk eerstegraads familie in . Verweerder heeft hier, conform het beleid, rekening mee gehouden door eiseres woonruimte in gelegen op een afstand van ongeveer 47 km van Arnhem, aan te bieden. Door te handelen conform het beleid, heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in beginsel op het standpunt kunnen stellen dat de aangeboden woning in . kan worden aangeduid als 'passende huisvesting'.

2.9 De rechtbank ziet in de bijzondere omstandigheden van het geval echter aanleiding anders te oordelen. De rechtbank acht de volgende omstandigheden van belang. Eiseres is in 2002 gemarteld in gevangenschap in Turkije. Na haar komst naar Nederland heeft haar gezin vervolgens meerdere malen moeten verhuizen naar verschillende Asielzoekerscentra. In 2004 is de echtgenoot van eiseres overleden aan kanker. Als gevolg van deze gebeurtenissen lijdt eiseres aan een Post-Traumatische Stress Stoornis (PTSS) en een ernstige depressieve stoornis. Zij staat hiervoor onder psychiatrische behandeling bij de . in . en is meerdere malen opgenomen in het psychiatrisch ziekenhuis te . Ten gevolge van haar psychiatrische problematiek is eiseres niet in staat de zorg voor haar twee nog jonge kinderen te dragen. De rechtbank is, mede ter zitting, gebleken dat eiseres voor de zorg voor zowel zichzelf als haar kinderen geheel afhankelijk is van de dagelijkse hulp van haar in Arnhem wonende familie. In dit verband wijst de rechtbank erop dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat de afstand van 47 kilometer tussen . en . is gemeten tot aan de gemeente en niet tot de woning. De feitelijke afstand van de aangeboden woning in . tot de woningen van de familie van eiseres in . bedraagt meer dan 50 kilometer.

2.10 De rechtbank acht voorts van belang dat de gemotiveerde stelling van eiseres dat verweerder reeds jaren op de hoogte was van haar ernstige psychiatrische problematiek, niet door verweerder is betwist. Bovendien is ter zitting aangegeven dat de woonbegeleider binnen het Asielzoekerscentrum waar eiseres verblijft, werkzaam is. Ter zitting is voorts gebleken dat eiseres in een dusdanig slechte gezondheidstoestand verkeert dat zij zich het

gesprek ten behoeve van de huisvesting niet meer kan herinneren. De rechtbank neemt mede in overweging dat eiseres in het eerste gesprek woonweigering wel melding heeft gemaakt van haar duurzame behandeling bij de ' te en . Zij heeft hierbij tevens vermeld dat zij niet zelfstandig in een andere gemeente kan wonen.

2.11 Gelet op bovengenoemde omstandigheden kon van eiseres niet worden gevergd dat zij de haar aangeboden woning in zou accepteren en heeft verweerder naar het oordeel van de rechtbank niet in redelijkheid kunnen besluiten de aan eiseres verleende verstrekkingen ingevolge de Rva 2005 te beëindigen.

2.12 Het beroep is dan ook gegrond. De bestreden beschikking kan niet in stand blijven en zal worden vernietigd wegens strijd met artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

2.13 De overige grieven behoeven derhalve geen bespreking meer.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening

2.14 Gegeven de beslissing inzake het beroep is er geen aanleiding meer voor het treffen van de gevraagde voorlopige voorziening, zodat het verzoek zal worden afgewezen.

Ten aanzien van de voorlopige voorziening en het beroep

2.15 In dit geval ziet de rechtbank aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door eiseres gemaakte proceskosten. De kosten zijn op grond van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 966,- (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1, waarde per punt € 322,-). Aangezien ten behoeve van eiseres een toevoeging is verleend krachtens de Wet op de rechtsbijstand, dient ingevolge het tweede lid van artikel 8:75 Awb de betaling van dit bedrag te geschieden aan de griffier.

Bestlissing

De rechtbank:

ten aanzien van de hoofdzaak:

verklaart het beroep gegrond;

vernietigt het bestreden besluit;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, moet voldoen.

De voorzieningenrechter:

ten aanzien van de gevraagde voorlopige voorziening:

wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;

veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 322,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Utrecht, moet voldoen.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. ter Brugge, lid van de enkelvoudige kamer, en uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2007 in tegenwoordigheid van mr. A.E. Veldhoen als griffier.

de griffier

de rechter

afschrift verzonden op: 16 JULI 2007

Rechtsmiddel

Tegen de uitspraak op het beroep kunnen partijen binnen vier weken na verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen op de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Artikel 85 Vw bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing. Let wel: Ook als u in deze uitspraak (gedeeltelijk) in het gelijk bent gesteld, kan het van belang zijn hoger beroep in te stellen voor zover de rechtbank gronden uitdrukkelijk en zonder voorbehoud heeft verworpen en u daar niet in wilt berusten.

voor copie conform
de griffier

zaaknummer: AWB 07/5820 COA

AWB 07/5821 COA (voorlopige voorziening)

blad 6

HOGER BEROEPSCHRIFT

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

10 AUG 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Inzake:

Appellant: Het bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers
(COA), vertegenwoordigd door mw mr S.F. Leeuwijn

Verweerster: vertegenwoordigd door mr P.P.M. Mol

1. Inleiding

- 1.1. Appellant (hierna: het COA) tekent hoger beroep aan tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken (hierna: de rechtbank), van 13 juli 2007, kenmerk Awb 07/5820 (productie 1). De rechtbank heeft in deze uitspraak het door verweerster ingestelde beroep gegrond verklaard en de beschikking van het COA van 1 februari 2007 vernietigd.
- 1.2. De zaak betreft het volgende geschil. Verweerster is in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning en heeft naar het oordeel van het COA passende huisvesting aangeboden gekregen. Verweerster heeft echter geweigerd deze woonruimte te accepteren. Het COA heeft vervolgens de weigeringsprocedure in gang gezet en heeft op grond van artikel 7, eerste lid, aanhef en onder a, Rva 2005, de verstrekkingen aan verweerster beëindigd bij beschikking, d.d. 1 februari 2007. Verweerster heeft tegen deze beschikking beroep ingesteld. Dit beroep is door de rechtbank zp. Utrecht bij voornoemde uitspraak gegrond verklaard.

- 1.3 Ten aanzien van het wettelijke kader en het beleidskader waarbinnen het COA statushouders naar huisvesting bemiddelt verzoekt appellant het hieromtrent in het verweerschrift gestelde als herhaald en ingelast te beschouwen.

2. De feiten

- 2.1. Bij besluit van 26 oktober 2006 is verweerster in het bezit gesteld van een verblijfsvergunning (in beroep bijgevoegd als productie 8) .
- 2.2. Bij schrijven van 21 november 2006 (in beroep bijgevoegd als productie 7) heeft het COA verweerster medegedeeld dat verweerster een verblijfsvergunning heeft gekregen; dat verweerster daardoor in aanmerking komt voor reguliere huisvesting en hier zelf naar op zoek kan gaan; dat het COA verweerster, indien het de beurt van verweerster is en zij zelf geen woonruimte heeft gevonden, zal bemiddelen bij het vinden van passende huisvesting; dat het COA eenmalig zal bemiddelen en dat schriftelijk zal worden gemeld in welke gemeente verweerster voor woonruimte is bemiddeld.
- 2.3. Tijdens het statushoudersgesprek d.d. 23 november 2006 is de zogenaamde bijlage 6 ingevuld (in beroep bijgevoegd als productie 5). Tijdens dit gesprek zijn de plaatsingscriteria met verweerster doorgenomen, is verweerder gevraagd of deze criteria op haar van toepassing zijn en is de bijlage 6 ingevuld en ondertekend door verweerder. Verweerster heeft aangegeven dat er sprake is van een indicatie waar appellant bij bemiddeling rekening mee dient te houden; verweerster heeft regulier gehuisveste familie in de eerste graad woonachtig in de gemeente .
- 2.4. Verweerster is vervolgens bemiddeld naar woonruimte in de gemeente (in beroep bijgevoegd als productie 6). De woonruimte is door de gemeente beschikbaar gesteld voor huisvesting van verblijfsgecrechtigden in het kader van de huisvestingstaakstelling 2007. Verweerster heeft deze woonruimte niet bezichtigd, en heeft geweigerd het huurcontract te ondertekenen.

2.5. Verweerster heeft geweigerd deze woonruimte te accepteren. Naar aanleiding van die weigering is er door medewerkers van AZC Arnhem-Vreedenburgh op 24 januari 2007 een weigeringsgesprek gevoerd met verweerster (verslag hiervan is in beroep als productie 3 overgelegd). Bij beschikking van 1 februari 2007 is verweerster medegedeeld dat de woningweigering onterecht was en dat de voorzieningen in het kader van de Regeling verstrekkingen asielzoekers (Rva) zouden worden stopgezet (in beroep als productie 2 overgelegd).

2.6. Bij beroepsschrift van 7 februari 2007 heeft verweerster tegen deze beëindigingsbeschikking beroep aangetekend. Bij uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats te Utrecht, d.d. 13 juli 2007, heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard.

3. Grieven

3.1 Het COA is van oordeel dat de aangevallen uitspraak niet in stand kan blijven. Hiertoe wordt door het COA twee grieven opgeworpen.

Grief I

3.2 De eerste grief van het COA richt zich tegen rechtsoverweging 2.9 waarin het volgende wordt overwogen:

"De rechtbank ziet in de bijzondere omstandigheden van het geval echter aanleiding anders te oordelen. De rechtbank acht de volgende omstandigheden van belang. Eiseres in in 2002 gemarteld in gevangenschap in Turkije. Na haar komst naar Nederland heeft haar gezin vervolgens meerdere malen moeten verhuizen naar verschillende Asielzoekerscentra. In 2004 is de echtgenoot van eiseres overleden aan kanker. Als gevolg van deze gebeurtenissen lijdt eiseres aan een Post Traumatische Stress Stoornis (PTSS) en een ernstige depressieve stoornis. Zij staat hiervoor onder psychiatrische behandeling bij de in en is meerdere malen opgenomen in het psychiatrisch ziekenhuis te Ten gevolg

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

ervan haar psychiatrische problematiek is eiseres niet in staat de zorg voor haar twee nog jonge kinderen te dragen. De rechtbank is, mede ter zitting, gebleken dat eiseres voor de zorg voor zowel zichzelf als haar kinderen geheel afhankelijk is van de dagelijkse hulp van haar inwonende familie. In dit verband wijst de rechtbank erop dat verweerder ter zitting heeft aangegeven dat de afstand van 47 kilometer tussen . en is gemeten tot aan de gemeente en niet tot de woning. De feitelijke afstand van de aangeboden woning in tot de woningen van de familie van eiseres in . bedraagt meer dan 50 kilometer."

Motivering:

Het COA meent met de huisvesting van verweerder volkomen in overeenstemming met het ter zake geldende beleid, en haar reeds jaren gevolgd en door uw Afdeling (productie 2) en verschillende rechtbanken bcoordeelde beleid (reeds in beroep bijgevoegd als aanvullende productie 11 t/m 16) gehandeld te hebben. Statushouders kunnen, nadat zij bemiddelbaar voor woonruimte raken, in principe in geheel Nederland uitgeplaatst kunnen worden. Zoals boven reeds uiteengezet wordt alleen met de in de zgn. "bijlage 6" genoemde criteria, die op de bewuste te huisvesten statushouder van toepassing zijn, rekening gehouden. Het COA houdt alleen met deze plaatsingscriteria rekening bij bemiddeling.

Blijkens het bijlage-6 formulier was er voor verweerder een doorslaggevende reden om in Arnhem of omgeving gehuisvest te worden. Het COA heeft verweerder bemiddeld op basis van de beschikbare informatie, te weten het bijlage-6 formulier. Ook de bestreden beschikking van 1 februari 2006, is genomen op basis van het bijlage-6 formulier. De statushouder dient tijdens het desbetreffende B6 gesprek alle informatie en gegevens naar voren te brengen die op deze indicaties zien en tevens dient de statushouder hiervan bewijs aan te leveren. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling (in beroep bijgevoegd als aanvullende productie 18) is de statushouder zelf verantwoordelijk voor de aan te leveren informatie. In het geval van verweerder is op het bijlage-6 formulier aangegeven dat er sprake is van de volgende indicatie: verweerder heeft eerstegraads familie woonachtig in de gemeente . . Op basis van deze indicatie is verweerder bemiddeld. Immers, het COA heeft verweerder volgens haar geldend en algemeen geaccepteerd beleid bemiddeld naar een gemeente in een straal van 50 kilometer rondom , te weten een woning in de gemeente

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

De rechtbank wijst erop dat verweerder heeft aangegeven dat de afstand van 47 kilometer tussen en is gemeten tot aan de gemeente en niet tot de woning. De feitelijke afstand van de aangeboden woning in tot de woning van de familie van verweerder in zou meer dan 50 kilometer bedragen. Hieromtrent overweegt appellant als volgt. Het is sinds jaar en dag beleid van appellant om, indien er sprake is van een voornoemde indicatie, de betrokken vergunninghouder trachten te bemiddelen naar huisvesting in een straal van maximaal 50 kilometer rondom de gemeente waar de indicatie voor geldt. Volgens bestendige jurisprudentie zijn genoemde indicaties en het stellen van een straal van 50 kilometer niet als onredelijk aan te merken. Verweerder is er tijdens het zogenaamde statushoudersgesprek, d.d. 23 november 2006, waarbij informatie over huisvesting is gegeven en de bijlage 6, d.d. 23 november 2006, is ingevuld, over geïnformeerd dat appellant in het geval er sprake is van indicaties bij de bemiddeling naar huisvesting een 50 kilometerstraal hanteert.

Appellant berekent de afstand tussen de aangeboden woning en de woning in de gemeente van indicatie vast op basis van de straal gemeten tussen de postcode van de aangeboden woning en de postcode van de gemeente van indicatie. Verweerder heeft tijdens het B6-gesprek als indicatie aangegeven dat zij eerstegraads familie heeft woonachtig in de gemeente . De postcode van de familie van verweerder te is . De postcode van de aangeboden woning te . De feitelijke afstand over de autosnelweg is 50 km (zie bijlage 2). Zoals zojuist reeds aangegeven is het beleid van appellant om, indien er sprake is van een indicatie, de betrokken vergunninghouder trachten te bemiddelen naar huisvesting in een straal van maximaal 50 kilometer rondom de gemeente waar de indicatie voor geldt. Volgens bestendige jurisprudentie zijn genoemde indicaties en het stellen van een straal van 50 kilometer niet als onredelijk aan te merken. In het geval van verweerder is de straal tussen de aangeboden woning en de woning van indicatie exact 42,3 km. Hiermee valt de aangeboden woning te binnen een straal van 50 km van de gemeente van indicatie.

3.3 De tweede grief van het COA richt zich tegen rechtsoverweging 2.10 waarin het volgende wordt overwogen:

"De rechtbank acht voorts van belang dat de gemotiveerde stelling van eiseres dat verweerder reeds jaren op de hoogte was van haar ernstige psychiatrische problematiek, niet door verweerder is betwist. Bovendien is ter zitting aangegeven dat de woonbegeleider binnen het Asielzoekerscentrum waar eiseres verblijft, werkzaam is. Ter zitting is voorts gebleken dat eiseres in een dusdanig slechte gezondheidstoestand verkeert dat zij zich het gesprek ten behoeve van de huisvesting niet meer kan herinneren. De rechtbank neemt mede in overweging dat eiseres in het eerste gesprek woningweigerings melding heeft gemaakt van haar duurzame behandeling bij de te en Zij heeft hierbij tevens vermeld dat zij niet zelfstandig in een andere gemeente kan wonen."

Motivering:

Hieromtrent stelt het COA zich op het volgende standpunt. Relevante informatie dient tijdig, te weten voor het woningaanbod kenbaar te maken. Bij brief d.d. 20 januari 2007 heeft Stichting Vluchtelingen en Nieuwkomers] namens de gemeente het woningaanbod te gedaan (in beroep bijgevoegd als productie 6). Op gelijke datum is de desbetreffende brief aan verweester overgelegd. Tijdens het woningweigeringsgesprek d.d. 24 januari 2007 (verslag in beroep bijgevoegd als productie 3) heeft verweester verscheidene medische documenten (in beroep bijgevoegd als aanvullende productie 17) overgelegd. Tevens heeft verweester bij de aanvullende gronden van het beroepschrift d.d. 21 februari 2007 verscheidene medische documenten (in verweerschrift genummerd als A/tm K) overgelegd welke op gelijke datum aan de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, zijn verstrekt. Aangezien verweester deze documenten heeft verstrekt op d.d. 24 januari 2007 en d.d. 21 februari 2007 en deze documenten deze overgelegd na het woningaanbod d.d. 20 januari 2007, heeft verweester deze informatie niet tijdig kenbaar gemaakt.

COA Centraal Orgaan opvang asielzoekers

Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling is de statushouder is zelf verantwoordelijk voor het tijdig aanleveren van informatie (in beroep bijgevoegd als productie 18):

"Reeds omdat de vreemdeling het COA aldus geen plaatsingsindicaties, bijvoorbeeld de aanwezigheid van naaste familieleden in een bepaalde gemeente, heeft opgegeven, bestaat geen grond voor het oordeel dat het besluit van 3 juni 2004 onzorgvuldig is voorbereid. Dat de vreemdeling voor het eerst in beroep heeft gesteld dat de werkelijke reden voor de weigering ligt in de omstandigheid dat haar moeder in 2003 spoorloos uit het Asielzoekerscentrum (hierna: het AZC) te Leersum is verdwenen, zij en haar zuster als gevolg daarvan vanwege psychische klachten door de sociale dienst van het AZC intensief zijn begeleid en daarna samen een kamer op het AZC toegewezen hebben gekregen, maakt dit niet anders. Wat van deze omstandigheden en van de vraag of deze het COA ambtshalve bekend dienden te zijn zij, niet valt in te zien dat de vreemdeling deze feiten en omstandigheden niet eerder naar voren heeft kunnen brengen. Het COA mocht de gevolgen van de omstandigheid dat zij aldus geen indicatie heeft, waarmee het bij de uitplaatsingsprocedure rekening heeft kunnen houden, voor haar risico gelaten. Het was, anders dan de rechtbank heeft overwogen, niet aan het COA om eigener beweging onderzoek te doen naar het bestaan van dergelijke, mogelijke indicaties." (Uitspraak afdeling d.d. 15 juni 2007, r.o.2.6.1).

Het is niet de taak van appellant, om nader onderzoek te verrichten. Appellant heeft geen onderzoeksplicht naar het bestaan van mogelijke indicaties welke voor de huisvestingsprocedure van belang zijn. Indien een vergunninghouder meent dat er sprake is van een indicatie, dient hij / zij dat expliciet bij appellant kenbaar te maken en te onderbouwen door middel van schriftelijke verklaringen. Appellant merkt nadrukkelijk op dat het de taak en de verantwoordelijkheid van de betrokken vergunninghouder is om appellant in het kader van de woningbemiddelingsprocedure van juiste en volledige informatie te voorzien. Op basis van deze informatie vindt immers de bemiddeling plaats. Door het aangeven dat er sprake is van een indicatie, verzoekt de betrokken vergunninghouder immers tegelijkertijd aan het COA om met deze indicatie rekening te houden bij de bemiddeling naar huisvesting. Indien de betrokken vergunninghouder niet aangeeft dat er sprake zou kunnen zijn van een indicatie, is er of inderdaad geen indicatie, of is er wel een indicatie maar vindt de betrokken vergunninghouder het niet wenselijk dat het COA daar bij bemiddeling rekening mee houdt (bijvoorbeeld omdat het bestaan van een indicatie met zich meebrengt dat de

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

uitplaatsingstermijn verlengd wordt, vanwege het beperken tot een bepaalde regio) en kiest hij er op die grond voor om niet te vermelden dat er sprake is van een indicatie. Verder hangt het bestaan van een indicatie samen met de persoonlijke levenssfeer van de betrokken vergunninghouder. Het COA heeft hier vanzelfsprekend geen volledig zicht in. Ook heeft het COA niet de bevoegdheid om bij mogelijk betrokken instanties, als (medische) hulpverleners, na te vragen of er mogelijk sprake is van een medische indicatie. Appellant wijst in dit opzicht op het (medisch) beroepsgeheim. Of er sprake is van een mogelijke indicatie dient dan ook door de betrokken vergunninghouder zelf bij het COA kenbaar gemaakt te worden. Het ligt niet op de weg van appellant om nader onderzoek naar mogelijke indicaties in te stellen. Appellant benadrukt op deze plaats dat appellant géén medisch advies kan en mag aanvragen. Gelet op de privacy van de statushouder en het medisch beroepsgeheim van de medewerkers van de Medische Opvang Asielzoekers (hierna: MOA) is dat niet verbazend. Appellant kan en mag dan ook geen nader onderzoek verrichten. Appellant is dan ook afhankelijk van de informatie zoals dat door de vergunninghouder wordt gevraagd en door de MOA wordt afgegeven. Ook kan de vergunninghouder indien hij dat wenselijk acht bij appellant eventuele medisch-specialistische verklaringen overleggen.

Met de overweging van de rechtbank dat verweerder in het eerste gesprek woningweigering d.d. 24 januari 2007 wel melding heeft gemaakt van haar duurzame behandeling bij de te en e merkt appellant het volgende op. Verweester heeft, middels het bijlage-6 formulier, zelf aangegeven dat er sprake is van de volgende indicatie: verweerder heeft eerstegraads familie woonachtig in de gemeente Arnhem. *Op het door verweester ondertekende, B-6 formulier staat uitdrukkelijk vermeld dat verweester, ervan op de hoogte is dat eventuele wijzigingen doorgegeven dienen te worden voor het woningaanbod.* Het COA kan bij de besluitvorming geen rekening houden met informatie die wordt aangeleverd na het woningaanbod. Dit komt voor eigen rekening en risico van verweester. Op basis van de opgegeven indicatie is verweester bemiddeld. Eerst in het eerste gesprek woningweigering en daaropvolgend in de beroepsfase overlegt verweester documenten die zien op haar medische situatie. Dit is te laat aangezien verweester deze informatie reeds in een eerder stadium reeds had dienen te overleggen, namelijk voor het woningaanbod. *Het bijlage 6- formulier is tijdens het weigeringsgesprek, d.d. 1 juni 2004, nogmaals met verweester doorgenomen en verweester is nadrukkelijk gevraagd of zij er van op de hoogte was dat haar woonruimte is aangeboden op grond van de door verweester*

Centraal Orgaan opvang asielzoekers

opgegeven informatie op bijlage 6. Verweerster heeft op die vraag bevestigend geantwoord zoals blijkt uit het verslag van het desbetreffende gesprek. Uit het B-6 formulier volgt dat er tijdens het B-6 gesprek gebruik is gemaakt van een tolk. Tevens blijkt uit het verslag van het woningweigeringsgesprek dat er een tolk aanwezig was. Indien er sprake was van onduidelijkheden voor verweerster dan had het op de weg van verweerster gelegen om hierover navraag te doen bij het COA.

Uit het woningweigeringsgesprek dat is gevoerd op 24 januari 2007 en uit de bij het beroepschrift bijgevoegde documenten (in verweerschrift genummerd als A/tm K) blijkt dat verweerster een medische behandeling in Arnhem ondergaat. Kennelijk is verweerster van oordeel dat er sprake is van een medische indicatie. Appellant heeft in het verweerschrift en gedurende de zitting aangegeven dat in het geval verweerster wel tijdig had aangegeven dat een medische indicatie op haar van toepassing was vanwege medische behandeling in Arnhem dan had het COA dezelfde huisvesting aangeboden als nu het geval is, namelijk woonruimte in de gemeente . Dit aangezien verweerster ook in dat geval bemiddeld zou zijn in een straal van 50 kilometer rondom . Zoals hierboven reeds uiteengezet, valt de gemeente binnen de door het COA gehanteerde 50-kilometerstraal. Verweerster is aldus niet in haar belangen geschaad.

Nu aan verweerster passende huisvesting in de gemeente is geboden, kon het COA niet anders beslissen dan de Rva-verstrekkings aan verweerster op grond van artikel 7, eerste lid, aanhef en onder a van de Rva te beëindigen.

Centraal Orgaan opvang asielzoekers
Conclusie

Gelet op het voorgaande stelt het COA zich op het standpunt dat de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht, sector bestuursrecht, enkelvoudige kamer voor de behandeling van vreemdelingenzaken, van 13 juli 2006, kenmerk Awb 07/5820 dient te worden vernietigd en dat het inleidende beroep ongegrond dient te worden verklaard.

Namens het bestuur van het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers,

Mw mr S.F. Leeuwin

Jurist Afdeling Beleid & Juridische Zaken

10 augustus 2007

Productielijst

Productie 1: uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Utrecht d.d.13 juli 2007

Productie 2: Uitdraai routeplanner; afstand gemeten tussen postcode aangeboden woning en postcode gemeente van indicatie.